

SEED & BREAD

FOR THE SOWER   JES.55:10   FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 24

Wat betekent *PAROUSIA*?

In de bestudering van de toekomstige dingen, bestaat er geen woord dat een groter waarheid bevat dan het woord *PAROUSIA*. Dat is een Grieks woord dat qua spelling vrijwel onveranderd in het Nederlands terecht is gekomen en in de meeste woordenboeken terug te vinden is, hoewel de gegeven definitie verre van accuraat is. Het is een woord dat zou moeten voorkomen in het vocabulaire van elke ijverige student van de Bijbel. In het Nederlands bestaat er geen woord dat een precieze weergave is van het Griekse woord *PAROUSIA*; daarom zal er een transliteratie van gegeven moeten worden en er zal een maximale inspanning nodig zijn om de betekenis van dit woord, zoals gebruikt door de Geest van God in het Nieuwe Testament, vast te leggen in onze gedachten.

We komen dit woord vierentwintig keer tegen in het Griekse Nieuwe Testament en het is gebruikt in talloze contexten, waardoor het voor ons mogelijk wordt de juiste betekenis vast te stellen op basis van het gebruik, de enige manier waarop een woord in een vreemde taal ooit kan worden bepaald.

In de Statenvertaling is het 18 maal vertaald met 'toekomst,' 3 maal met 'tegenwoordigheid,' tweemaal met 'komst' en eenmaal met 'aankomst.' Andere vertalingen hebben in de regel de woorden 'komst,' 'aanwezigheid,' 'aankomst' en 'persoonlijke aanwezigheid' gebruikt om het woord *PAROUSIA* mee weer te geven. Hier moet ondubbelzinnig worden uitgesproken dat het geen komst betekent op welke plaats in het Nieuwe Testament dan ook. Op die manier vertalen was een kolossale fout die nog steeds in stand gehouden wordt door lexicografen en theologen. Ik geloof niet dat men in enig woordenboek het woord als 'komst' gedefinieerd zou hebben als de vertalers het niet eigenmachtig op die manier hadden gebruikt, om te voorkomen dat er een aperte tegenstrijdigheid met hun geloofsbelijdenis zou ontstaan.

De vertalers van de Statenvertaling waren mannen die stevig vasthielden aan de theologie die voortkwam uit de Reformatie en in het bijzonder aan de latere ideeën die zijn ontwikkeld door Johannes Calvijn, een man die het weloverwogen vermeed ooit de grote eschatologische problemen van de Schrift aan te pakken. Er werd een heel eenvoudig dogma van de toekomstige gebeurtenissen uitgewerkt dat slechts weinig afweek van het rooms-katholieke dogma. Volgens dat dogma zou er iets komen wat de 'dag des oordeels' werd genoemd en wat gelijk stond met de wederkomst van Christus, hoewel men er niet van uitging dat Hij persoonlijk zou terugkeren. Op deze dag des oordeels zouden alle mensen, levenden en doden, gedagvaard worden door God om geoordeeld te worden. Er zou een grote scheiding worden gemaakt waarbij alle rechtvaardigen voor eeuwig een plaats in de hemel zouden krijgen en alle slechte mensen overgeleverd om voor altijd te leven in een plaats van kwelling, die hel wordt genoemd. De aarde zou vervolgens verwoest worden door vuur, een gebeurtenis die werd onderbouwd door *SUNTELEIAS TOU AIONOS* verkeerd te vertalen met 'het einde van de wereld.'

In opvattingen als deze was er voor deze mensen geen ruimte om na te denken over een toekomstige tijd waarin Jezus Christus persoonlijk op aarde aanwezig zou zijn. Daarom elimineerden zij de *PAROUSIA* door het met 'komst' te vertalen en er de gebeurtenis van een komend universeel oordeel van te maken.

De waarheid wordt niet gediend door te wijzen op I Corinthe 16:17 (zoals velen doen) als bewijs dat *PAROUSIA* 'komst' betekent. Hier verklaart Paulus dat hij blij was met de *PAROUSIA* van Stefanus, Fortunatus en Achaïkus. Het feit dat het woord 'komst' goed lijkt te passen in deze zin is geen bewijs dat dit ook de betekenis ervan is. Het woord *gezondheid*, of *voorspoed* zouden hier ook passen, maar de waarheid is dat *PAROUSIA* niet gezondheid, of voorspoed betekent en evenmin betekent het komst. Deze mannen waren een gezantschap van de Corinthische *EKKLESIA* naar de apostel Paulus. Zij waren daar dus op grond van wie zij waren en de hulp die zij Paulus zouden kunnen bieden. Hij verblijdde zich in hun persoonlijke aanwezigheid, een aanwezigheid die hij verheft en honoreert door die *PAROUSIA* te noemen. Het belang van deze benaming zullen we zien als we de werkelijke technische betekenis van dit woord onderzoeken.

Het woord *PAROUSIA* betekent niet 'aankomst' zoals we duidelijk zien in II Corinthe 10:10. De zwakte van Paulus' 'persoonlijke verschijning' was niet beperkt tot zijn aankomst. Die bleef zo tijdens zijn hele *PAROUSIA* in Corinthe. En dit woord betekent ook niet 'aanwezigheid' of 'persoonlijke aanwezigheid' hoewel deze gedachten er wel in zitten. Het betekent méér dan 'aanwezigheid' en meer dan 'persoonlijke aanwezigheid' en door het

zo te vertalen wordt dit krachtige woord afgezwakt. Het is feitelijk een eenvoudig woord en het zou geen problemen voor de vertalers moeten opleveren als zij in staat zouden zijn zich volledig te verheffen boven de verwarring die erover is ontstaan door er de betekenis van 'komst' aan toe te kennen. Het is samengesteld uit het woord *PARA*, dat 'ernaast' betekent en de deelwoordsvorm van het werkwoord 'zijn', *OUSIA*, dat 'zijnde' betekent. Het samengestelde woord *PAROUSIA* betekent *ernaast zijnde, zijnde met of aanwezig zijnde*. Als alle plaatsen waarin dit woord in het Nieuwe Testament, in het klassieke Grieks en in de Septuagint en de papyri worden onderzocht, zal men ontdekken dat het woord méér betekent dan aanwezigheid en zelfs meer dan persoonlijke aanwezigheid. Het wordt gebruikt voor een bijzondere vorm van persoonlijke aanwezigheid en alleen een dergelijke aanwezigheid kan een *PAROUSIA* worden genoemd.

Adolf Deissmanns relevante opmerking dat *PAROUSIA* een 'technische uitdrukking' is, wordt door vele commentatoren nagezegd, maar ze geven ons steeds geen verdere uitleg over de technische (exacte) betekenis van dit woord. Aan deze fout wil ik mij niet schuldig maken, daarom zal ik nu meteen de technische definitie geven van deze belangrijke uitdrukking.

Het Griekse woord *PAROUSIA* betekent een persoonlijke aanwezigheid als iemand present is om wie hij is en om wat hij doet. Een persoonlijke aanwezigheid hoeft daarom geen *PAROUSIA* te zijn als iemand niet aanwezig is op grond van zijn positie of ambt en de taak die hij als zodanig heeft.

Het woord voor 'persoonlijke aanwezigheid' in het Nieuwe Testament is *PAREIMI*, niet *PAROUSIA*, een feit dat gemakkelijk kan worden vastgesteld aan de hand van de vele malen dat het voorkomt (zie de lijst op pagina 594 van de *Englishman's Greek Concordance*). Deze plaatsen tonen aan dat *PAREIMI* altijd een persoonlijke aanwezigheid betekent wanneer het voor een mens is gebruikt en van de feitelijke aanwezigheid wanneer het gebruikt is voor dingen.

Op het eerste gezicht lijkt het hier alleen maar te gaan om verschillende verbuigingen van hetzelfde woord, maar het gebruik ervan bewijst dat het om twee woorden met verschillende betekenissen gaat. We moeten *PAROUSIA* niet afzwakken door er dezelfde betekenis aan toe te kennen als aan *PAREIMI*. Het onderscheid tussen deze twee is van buitengewoon groot belang en daarom zal ik een aantal illustraties bij deze woorden geven.

Als ik naar het gerechtshof ga en bij een zitting aanwezig ben, is mijn aanwezigheid daar zonder twijfel persoonlijk en in het Grieks zou die worden aangeduid met *PAREIMI*, maar niet met *PAROUSIA*. Ik zou daar niet

zijn om wie ik ben, of om enig ambt dat ik bekleed. De rechter, de openbaar aanklager, de advocaten en de getuigen zijn daar echter allemaal om wie zij zijn en voor de taak die zij in verband daarmee te vervullen hebben. Hun persoonlijke aanwezigheid zou dus een *PAROUSIA* worden genoemd.

Denk eens aan het volgende voorbeeld. Een leraar nieuwtestamenteisch Grieks begint zijn les met het oplezen van de namen van een presentielijst en elke deelnemer roept: '*PAREIMI*' (present), een woord dat in de vorige les is geleerd. De leraar zegt vervolgens: 'nu jullie persoonlijke aanwezigheid, jullie *PAREIMI*, is vastgesteld, ga ik ervan uit dat jullie *PAREIMI* nu direct een *PAROUSIA* wordt, omdat jullie hier aanwezig zijn omdat jullie studenten zijn en daarom hier zijn om te leren.'

De betekenis van een woord kan alleen maar worden bepaald door het gebruik ervan te analyseren. Dat is de methode waarmee woordenboeken worden samengesteld. In het vinden van betekenissen van de woorden in het Nieuwe Testament, zijn we vooral geïnteresseerd in het gebruik dat de Heilige Geest ervan gemaakt heeft. We dienen echter ook stil te staan bij het gebruik ervan buiten de Bijbel.

Gebruik in het klassieke Grieks

Bijzonder interessant is een citaat van Sophocles, aangehaald door Liddell en Scott, waar iemand zegt: 'dat we geen vrienden hebben die aanwezig (*PAROUSIA*) zijn om ons bij te staan.' Deze man verlangde de aanwezigheid van vrienden die daar zouden moeten zijn omdat zij vrienden zijn en om te doen wat van een vriend onder die omstandigheden verwacht mag worden.

Adolf Deissmann citeert veel van dit soort voorvallen, ingeleid met de woorden: 'we zijn in staat het woord in het oosten na te gaan vanaf de ptolemeïsche periode tot in de tweede eeuw voor Christus (ongeveer 500 jaar) als een technische uitdrukking voor de aankomst of het bezoek van een koning of keizer.' (*Light from the Ancient East*, pagina's 368-373). Alle voorbeelden die Deissmann aanhaalt zijn eerder kenmerkend voor een officieel bezoek dan voor slechts een aankomst. Ter gelegenheid van dergelijke bezoeken werden *PAROUSIA*-munten geslagen en *PAROUSIA*-belastingen geheven. In alle gevallen zal men ontdekken dat deze bezoeken werden aangeduid als *PAROUSIA*'s omdat iemand aanwezig was om wie hij was en om zich van de taken die bij zijn positie behoren te kwijten.

Zeer interessant zijn de plaatsen waar dit woord in de papyri voorkomt. Hierop wordt gewezen door Moulton en Milligan (*Vocabulary of the Greek New Testament*, p. 497). Ergens zegt een man: 'mijn *PAROUSIA* is vereist

bij het herstel van wat door de rivier is weggespoeld.’ De eigenaar moest daarbij aanwezig zijn om wie hij was en om te bepalen wat gebeuren moest.

Ergens anders zegt iemand: ‘het heeft geen zin als iemand te laat komt waar zijn *PAROUSIA* vereist is.’ De juistheid van de al eerder gegeven definitie wordt bevestigd in deze zin.

Een andere plaats is heel intrigerend en we vragen ons af door welke omstandigheden dit is ontstaan. Een vrouw verklaart dat haar man ‘heeft gezworen in de *PAROUSIA* van de opzichters (*EPISKOPŌN*) en zijn eigen broeders: “van nu af aan zal ik niet al mijn sleutels voor haar verstoppen.” Men kan hier slechts vermoeden dat er ernstige onenigheid bestond tussen een man en zijn vrouw en dat de opzichters en zijn broeders waren opgeroepen om te bemiddelen in deze zaak. Zij waren er dus op grond van hun positie en verwantschap en wegens de dienst die zij zouden kunnen verrichten.

In de tevoren vastgelegde geschiedenis (profetieën) van de weldadige daden die de Here Jezus Christus nog zal doen voor de mensheid, worden de belangrijkste daden gedaan tijdens Zijn *PAROUSIA*. Hij zal persoonlijk op aarde aanwezig zijn gedurende duizend jaar en Hij zal daar zijn om alles wat Hij is en de daden die gedaan moeten worden met het oog op alle heerlijkheid die Hem gegeven is. Het goede dat hierdoor tevoorschijn wordt geroepen gaat ons bevattingsvermogen te boven en boekdelen volstaan niet om hierover te vertellen. Het is vooralsnog voldoende te zeggen dat deze onderwijsperiode van duizend jaar in Gods levensschool, waarin de hoofdmeester persoonlijk aanwezig is, een volk zal voortbrengen dat God zo volledig zal kennen als maar mogelijk is voor een mens.

Aangezien de Here Jezus Christus niet nu op aarde is, moet er een komst zijn om Hem persoonlijk aanwezig te doen zijn. Ik geloof in de wederkomst van Christus (Hand. 1:11). Zijn komst zal Zijn *PAROUSIA* tot gevolg hebben en we moeten die twee niet door elkaar halen.